

Meidän heppakesään kuuluu muutama perusjuttu:

- 1, hepat muuttaa maalle
 - 2, pitäisi saada nukkua aamulla
 - 3, grilli otetaan käyttöön
- jos joku näistä ehdoista ei täyty, ei tule kesää meidän perheeseen kuulemma.

Tänä vuonna matkaan lastattiin Shandy, Karino ja pikku William, shettis joka on ollut mukana jo useamman vuoden ja jonka tehtävänä on olla kaverina laitumella kuin omista poneista jompikumpi on reissun päällä. William on käynyt tytöille jo pieneksi, mutta maasta käsin ja kärryjen kanssa työnteko sujuu mukavasti.

Laitumelle pääsy on paras hetki, myös jännittävä. Ensin maistellaan heinää, sitten mennään lujaa, piehtaroidaan, maistellaan ja taas mennään lujaa. Pitää sopia kuka on kenenkin kanssa kaveri. Yleensä meno kuitenkin tasaantuu aika nopeasti ja kaverisuhteet vähän muuttuukin.

Tällä kertaa talliympäristö oli kaikille tuttu ja tuntuu siltä että kesä pääsi rauhallisesti alkamaan.

Heppakesänä jonkun pitää aina olla paikalla, hepat viedään ulos aamusta seitsemän jälkeen ja tuodaan sisälle ilta yhdeksältä. Karsinat putsataan päivittäin, tarkistetaan laitumen vedet ja ratsastetaan hevoset. Jos ollaan pitempään poissa on oltava joku auttamassa, tänä kesänä apuna on ollut sekä Noora että Outi, kerran William on käynyt naapurissa yökylässäkin, kun Shandy ja Karino oli Ypäjällä.

Karino on kavereista uteliain. Kun joku lähestyy laidunta, se on heti tulossa tutustumaan ja valmiina työntekoon. Shandy seisoo usein portilla, tai tähystelee

maisemia jossain kulmassa, se on selvästi porukan diiva

.William taas tekee kepposia, ensin ei tulla laitumelta millään, ja sitten livahdetaan portin alta ihan miten sattuu - ihana kamala shettis.

Kesällä me ratsastetaan heinäpellolla, kirjaimet merkitään ämpäreillä ja esteet rakennetaan 4 puomilla ja sokeripaloilla. Niillä pääsee jo aika pitkälle.

Shandyn kanssa ollaan käyty Ypäjällä opeissa noin kerran viikossa, ja ne on ollut antoisia kivoja kesäretkiä. Kotimatalla aina Hesburgerin kautta.

Kohokohtana varmaan Ypäjän Ponimeeting, Lappeenrannan ponocup osakilpailu ja kisaviikko. Kun autossa on sekä ratsastajan ja ponin tavarat, heinät ja polkupyörät niin täyttä on.

Valmistautuminen matkaan on kivaa, kisaaminen on kivaa ja kotimatalla on aivan erityinen tunnelma kun poni nukkuu tyytyväisenä autossa ja ohjaamossa puretaan menneet suoritukset.

Joskus tulee kunniaa ja ruusukkeita, joskus on muuten vaan osallistuttu. Molempiin on totuttava vaikka ensimmäinen vaihtoehto tuntuu tietysti mukavammalta. On kiva tavata kavereitaan ja niitä tulee koko ajan lisää.

Syksyyn ja arkeen palataan kun koulut alkaa, talo tyhjenetään, talli tyhjenetään, tavarat pakataan autoon, William viedään kotiin ja omat ponit matkaa Wiknereille.

Että sellainen heppakesä - ihanaa oli taas Terveisin Lotta, Micaela ja Martina